

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

HENSTILLINGER

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK

DET EUROPÆISKE UDVALG FOR SYSTEMISKE RISICIS HENSTILLING

af 26. september 2019

om udveksling og indsamling af oplysninger til makroprudentielle formål om filialer af kreditinstitutter, der har deres hovedkontor i en anden medlemsstat eller i et tredjeland

(ESRB/2019/18)

(2019/C 412/01)

DET ALMINDELIGE RÅD FOR DET EUROPÆISKE UDVALG FOR SYSTEMISKE RISICI HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici ⁽¹⁾, særlig artikel 3, stk. 2, litra b), d) og f) og artikel 16 til 18,

under henvisning til Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's afgørelse ESRB/2011/1 af 20. januar 2011 om vedtagelse af forretningsordenen for Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici ⁽²⁾, særlig artikel 15, stk. 3, litra e), og artikel 18-20, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det endelige mål for den makroprudentielle politik er at bidrage til at sikre hele det finansielle systems stabilitet, herunder ved at styrke dets modstandsdygtighed og mindske opbygningen af systemiske risici.
- (2) I forordning (EU) nr. 1092/2010 anerkendes det, at overvågningen og vurderingen af potentielle systemiske risici bør baseres på en bred række relevante makroøkonomiske og mikroøkonomiske data og indikatorer, og Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB) gives adgang til alle de oplysninger, der er nødvendige for at kunne varetage sine opgaver vedrørende makroprudentielt tilsyn, mens oplysningernes fortrolighed opretholdes som påkrævet.
- (3) Andre myndigheder, der har til opgave at vedtage og/eller aktivere makroprudentielle politiske foranstaltninger eller andre opgaver med hensyn til finansiel stabilitet — herunder myndigheder, som tilvejebringer understøttende analyser til makroprudentielle politiske foranstaltninger — bør også have adgang til det relevante datasæt og indikatorer, der er nødvendige for at udføre deres opgaver. De oplysninger, der er tilgængelige for de relevante myndigheder om filialer i deres områder varierer på tværs af medlemsstaterne med hensyn til omfang og frekvens.

⁽¹⁾ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 58 af 24.2.2011, s. 4.

- (4) Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici henstilling ESRB/2011/3 ⁽³⁾ henstillede blandt andet, at medlemsstaterne sikrer, at de makroprudentielle myndigheder har beføjelse til at kræve og rettidigt indhente alle de nationale data og oplysninger, der er relevante for udførelsen af sine opgaver, herunder oplysninger fra mikroprudentielle tilsyn og værdipapirmarkedstilsyn, oplysninger, som ligger uden for lovgivningens rammer, og institutionsspecifikke oplysninger, på begrundet anmodning og efter at have truffet de fornødne foranstaltninger til at sikre fortroligheden. De forskellige institutionelle ordninger vedrørende fastsættelsen og gennemførelsen af den makroprudentielle politik, som har udviklet sig i medlemsstaterne siden 2011, kunne imidlertid ikke foregribes i den pågældende forordning. Den adresserede derfor ikke specifikt visse institutionelle ordninger, der kan være nødvendige for at sikre, at de makroprudentielle myndigheder har adgang til oplysninger, der anses for at være nødvendige for udførelsen af deres opgaver, men som de ikke har adgang til.
- (5) I øjeblikket udgør levering af grænseoverskridende finansielle tjenesteydelser via filialer af kreditinstitutter, der har deres hovedkontor i en anden medlemsstat eller i et tredjeland, en vigtig del af det finansielle system i en række medlemsstater. I disse medlemsstater er visse filialer af de kompetente myndigheder a) udpeget som signifikante i henhold til artikel 51 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU ⁽⁴⁾, b) opfylder kriterierne for andre systemisk vigtige institutter i henhold til artikel 131 i direktiv 2013/36/EU, c) leverer kritiske tjenesteydelser på grundlag af den europæiske ramme for genopretning og afvikling, eller d) har en betydelig markedsandel i aktiviteter, der er relevante ud fra et perspektiv om finansiell stabilitet (i det følgende samlet benævnt »filialer, der er relevante for den finansielle stabilitet«). EU-lovgivningen indeholder ikke en harmoniseret definition af filialer, der er relevante for den finansielle stabilitet. Leveringen af grænseoverskridende finansielle tjenesteydelser via sådanne filialer forventes at stige i fremtiden i og med, at den finansielle integration inden for Den Europæiske Union fortsætter. Enhver myndighed, der har fået til opgave at vedtage og/eller aktivere makroprudentielle politiske foranstaltninger eller andre opgaver med hensyn til finansiell stabilitet, skal kunne indhente visse grundlæggende oplysninger om alle de filialer, der opererer inden for dens jurisdiktion, hvis moderkreditinstitutter har deres hovedkontor i en anden medlemsstat eller i et tredjeland. Dette er med henblik på, at myndigheden som minimum kan vurdere, om disse filialer er relevante for den finansielle stabilitet i det land, hvor de opererer. Hvis myndigheden er af den opfattelse, at det er tilfældet, skal den også kunne indhente mere detaljerede oplysninger om de pågældende filialers aktiviteter.
- (6) Filialer af kreditinstitutter, der har deres hovedkontor i en anden medlemsstat eller i et tredjeland, varierer efter størrelse og betydning. Hvis de pågældende filialer anses som relevante for den finansielle stabilitet i det land, hvor de opererer, er det nødvendigt at intensivere samarbejdet mellem de relevante myndigheder i værtslandene og hjemlandene. I sådanne tilfælde er det nødvendigt at udveksle udvalgte oplysninger om moderinstitutter og de grupper, som disse filialer er en del af, for at vurdere den potentielt forstærkende effekt, som sådanne filialer kan have i perioder med overdreven kreditvækst eller i en krise. Udveksling af sådanne udvalgte oplysninger om de pågældende moderinstitutter og -koncerner vedrørende kapitalgrundlagskrav og gearing (herunder relevante bufferkrav), finansiering og likviditetsrisiko, forretningsstrategi og visse aspekter af genopretningsplaner er også nødvendig for at sikre effektiviteten af den makroprudentielle politik i sådanne filialers værtslande.
- (7) Derfor anses det for nødvendigt at tilvejebringe de oplysninger, der fremgår af henstilling C, således at de myndigheder, der har til opgave at vedtage og/eller aktivere makroprudentielle politiske foranstaltninger eller andre opgaver med hensyn til finansiell stabilitet, er i stand til at opfylde deres mandat. Sådanne oplysninger bør gives til de pågældende myndigheder efter en begrundet anmodning i det omfang, det er nødvendigt, og inden for rammerne af gældende EU-lovgivning og nationale lovgivning. Hvis de pågældende myndigheder skal indhente yderligere oplysninger for at kunne udføre deres opgaver og overvåge eller vurdere systemiske risici eller med henblik på at udvikle nye politiske instrumenter, bør de gives disse yderligere oplysninger efter en begrundet anmodning.
- (8) Hverken Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU, særlig artikel 56, eller forordning (EU) nr. 575/2013 ⁽⁵⁾ udelukker eller skaber hindringer for udvekslingen af oplysninger mellem kompetente myndigheder og myndigheder eller organer, der har ansvaret for at opretholde stabiliteten i det finansielle system i medlemsstaterne ved udførelsen af deres tilsynsopgaver. Selv om EU-lovgivningen indeholder en ramme for udvekslingen af oplysninger mellem de relevante myndigheder til mikroprudentielle formål, findes der ingen ramme for udvekslingen af oplysninger til makroprudentielle formål.

⁽³⁾ Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici henstilling ESRB/2011/3 af 22. december 2011 om de nationale myndigheders makroprudentielle mandat (EUT C 41 af 14.2.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

- (9) Centralbankerne indsamler oplysninger om filialer af kreditinstitutter, der har deres hovedkontor i en anden medlemsstat eller i et tredjeland. De nationale centralbanker inden for Det Europæiske System af Centralbanker opfordres til at udveksle sådanne oplysninger med de relevante myndigheder efter en begrundet anmodning og i det omfang, det er nødvendigt, da dette anses for at være en effektiv måde at lette udførelsen af deres opgaver.
- (10) Veludformede ordninger for udveksling af oplysninger om filialer af kreditinstitutter med hovedkontor i en anden medlemsstat eller i et tredjeland kan hjælpe de myndigheder, der har til opgave at vedtage og/eller aktivere makroprudentielle politiske foranstaltninger eller andre opgaver med hensyn til finansiel stabilitet, med at udføre deres opgaver. Anvendelsen af aftalememoranda ville indføre standardisering og forudsigelighed og skabe et fælles grundlag for, hvad der udgør relevante oplysninger i forbindelse med udførelsen af deres opgaver. Aftalememoranda anses også for at være et effektivt middel til at nå målet om at skabe en informationskultur mellem de relevante myndigheder til makroprudentielle formål. I den forbindelse kunne det nordisk-baltiske forum om makrotilsyn ⁽⁶⁾ og det seneste aftalememorandum om samarbejde og koordinering af grænseoverskridende finansiel stabilitet i den nordisk-baltiske region ⁽⁷⁾ tjene som referencepunkter for en ramme for tæt samarbejde mellem de relevante myndigheder.
- (11) I henhold til nærhedsprincippet bør valget af den relevante myndighed til at indsamle oplysninger med henblik på finansiel stabilitet eller makroprudentielle formål foretages af den relevante medlemsstat.
- (12) I henhold til artikel 40 i direktiv 2013/36/EU kan de kompetente myndigheder i værtslandene kræve, at alle de kreditinstitutter, der har filialer på deres område, regelmæssigt aflægger rapport til disse kompetente myndigheder om den virksomhed, som de udøver i værtslandene. Denne indberetning kan være påkrævet i) med henblik på orientering og statistik, ii) til at identificere filialer som signifikante, eller iii) med henblik på tilsyn, som den kompetente myndighed i værtslandet har fået til opgave i henhold til direktiv 2013/36/EU. Det er uklart, om oplysninger indsamlet i henhold til denne artikel også kan anvendes til makroprudentielle formål, da der i den relevante bestemmelse ikke skelnes mellem mikroprudentielt og makroprudentielt tilsyn. EU-Kommissionen bør derfor i forbindelse med den revision, der er omhandlet i artikel 513 i forordning (EU) nr. 575/2013, overveje, om EU-lovgivningen bør revideres, navnlig for at præcisere, at oplysninger fra filialer også kan indsamles til makroprudentielle formål.
- (13) Filialer af kreditinstitutter, der har deres hovedkontor i et tredjeland, er kun underlagt national lovgivning, og de nationale love på dette område er ikke harmoniseret ved EU-lovgivning. Som følge af de seneste ændringer heraf ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/878 ⁽⁸⁾ fastsætter artikel 47 i direktiv 2013/36/EU, at et minimum af oplysninger suppleret med alle andre oplysninger, der anses for nødvendige for at muliggøre en omfattende overvågning af filialens aktiviteter, skal indsamles af de kompetente nationale myndigheder fra filialer af kreditinstitutter, der har deres hovedkontor i et tredjeland. Sådanne oplysninger bør udveksles med de myndigheder, der har til opgave at vedtage og/eller aktivere makroprudentielle politiske foranstaltninger eller andre opgaver med hensyn til finansiel stabilitet, hvor det er muligt og hensigtsmæssigt. Som led i den revision, der er fastsat i artikel 513 i forordning (EU) nr. 575/2013 — og som er nævnt ovenfor — om, hvorvidt EU-retten bør revideres, navnlig for at præcisere, at oplysninger fra filialer også kan indsamles til makroprudentielle formål, bør Kommissionen også overveje muligheden for dataindsamling til sådanne formål fra filialer af kreditinstitutter, der har deres hovedkontor i et tredjeland.

⁽⁶⁾ Det nordisk-baltiske forum om makrotilsyn (Nordic-Baltic Macroprudential Forum, NBMF) er et regionalt samarbejdsorgan, der samler formændene for centralbankerne og lederne af tilsynsmyndighederne. NBMF drøfter jævnligt risici for den finansielle stabilitet i det nordiske og baltiske område og i specifikke lande samt makroprudentielle foranstaltninger og deres modsvar som midler til at imødegå disse risici og styrke den regionale koordinering.

⁽⁷⁾ Aftalememorandum om samarbejde og koordinering vedrørende grænseoverskridende finansiel stabilitet mellem de relevante ministerier, centralbanker, finansielle tilsyns- og afviklingsmyndigheder i Danmark, Estland, Finland, Island, Letland, Litauen, Norge og Sverige af 31. januar 2018.

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/878 af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2013/36/EU, for så vidt angår fritagne enheder, finansielle holdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber, aflønning, tilsynsforanstaltninger og -beføjelser og kapitalbevaringsforanstaltninger (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 253).

- (14) I henhold til Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 ⁽⁹⁾ (herefter »SSM-forordningen«) er ECB den kompetente myndighed hvad angår signifikante kreditinstitutter i forbindelse med den fælles tilsynsmekanisme (SSM). ECB er som sådan ansvarlig for at føre tilsyn med signifikante kreditinstitutter og samarbejder tæt med de kompetente nationale myndigheder for at udføre sine opgaver gennem de fælles tilsynsteam, som omfatter medarbejdere fra ECB og de kompetente nationale myndigheder. Dette muliggør en gnidningsløs og hurtig udveksling af oplysninger om de kreditinstitutter, der er under tilsyn. De myndigheder, der har fået til opgave at vedtage og/eller aktivere makroprudentielle politiske foranstaltninger eller andre opgaver med hensyn til finansiel stabilitet, kan anmode om og indhente oplysninger fra ECB i forbindelse med sin tilsynsfunktion for filialer af kreditinstitutter, der har deres hovedkontor i en anden medlemsstat.
- (15) I henhold til SSM-forordningens artikel 5, stk. 2, er ECB ansvarlig for at vurdere de makroprudentielle foranstaltninger, der er truffet af de nationale myndigheder og, hvor det skønnes nødvendigt, for at anvende højere krav til kapitalbuffere og strengere foranstaltninger. I denne forbindelse falder oplysninger om filialer af kreditinstitutter, der har deres hovedkontor i en anden medlemsstat eller i et tredjeland, inden for de kategorier af oplysninger, der kan være nødvendige for, at ECB kan udføre disse opgaver.
- (16) De kompetente myndigheder i medlemsstater, der ikke deltager i den fælles tilsynsmekanisme, kan samarbejde og udveksle oplysninger om kreditinstitutter under tilsyn i tilsynskollegier, der er oprettet i henhold til artikel 51 og 116 i direktiv 2013/36/EU, og som fungerer som grundlag for koordineringen af tilsynsopgaver i forbindelse med grænseoverskridende aktiviteter, der udføres af et kreditinstitut.
- (17) Denne grænseoverskridende mekanisme for udveksling af oplysninger fokuserer på målene for mikroprudentielt tilsyn. Som følge heraf er det artikel 51 og 116 i direktiv 2013/36/EU og Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/98 ⁽¹⁰⁾, som fastsætter de generelle betingelser for tilsynskollegierne funktion, ikke specifikt forudsat, at de myndigheder, der har fået til opgave at vedtage og/eller aktivere makroprudentielle politiske foranstaltninger eller andre opgaver med hensyn til finansiel stabilitet i de relevante tilsynskollegier, deltager. Den relevante kompetente myndighed i hjemlandet er ikke desto mindre i princippet i stand til at invitere andre enheder til at deltage i tilsynskollegierne møder, forudsat at alle medlemmer af kollegierne er enige. Visse oplysninger om det kreditinstitut, som filialen tilhører, og som udveksles i tilsynskollegierne, kan være relevante for makroprudentielle formål. I denne forbindelse opfordres de kompetente myndigheder til at invitere de relevante myndigheder, der har til opgave at vedtage og/eller aktivere makroprudentielle politiske foranstaltninger eller andre opgaver med hensyn til finansielle stabilitet, til at deltage i behandlingen af specifikke emner af makroprudentiel interesse, som drøftes i tilsynskollegierne. Udtrykkeligt at medtage sådanne relevante myndigheder i tilsynskollegierne som potentielle observatører i henhold til Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/98 kan skabe mere sikkerhed hvad angår denne rolle. Det kan også være til gavn for drøftelserne i tilsynskollegierne at invitere repræsentanterne for de makroprudentielle myndigheder til at deltage i møder i tilsynskollegierne med henblik på at oplyse andre deltagere om makroprudentielle risici eller udviklingen i lovgivningen på de makroprudentielle områder.
- (18) Med henblik på at sikre en konsekvent og effektiv tilgang til udveksling af oplysninger med henblik på denne henstilling bør Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) i samarbejde med ESRB udarbejde retningslinjer for og overvåge udvekslingen af oplysninger. For at opnå en vis grad af konvergens mellem de oplysninger, der modtages fra de relevante interessenter, bør EBA fastsætte en fælles ramme for aftalememoranda i samarbejde med alle de relevante interessenter.
- (19) Denne henstilling berører ikke de pengepolitiske mandater for centralbankerne i EU.
- (20) Henstillinger fra ESRB offentliggøres efter, at adressaterne er blevet underrettet, og efter at Det Almindelige Råd har underrettet Rådet for Den Europæiske Union om sin hensigt herom, og efter at Rådet har haft lejlighed til at svare —

⁽⁹⁾ Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63).

⁽¹⁰⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/98 af 16. oktober 2015 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på præcisering af de generelle betingelser for tilsynskollegierne virkemåde (EUT L 21 af 28.1.2016, s. 2).

VEDTAGET DENNE HENSTILLING:

AFSNIT 1

HENSTILLINGER

Henstilling A — Samarbejde og udveksling af oplysninger i det omfang, det er nødvendigt

Det anbefales, at de relevante myndigheder:

- 1) udveksler de oplysninger, der anses for nødvendige for at udføre deres opgaver i forbindelse med vedtagelsen og/eller aktiveringen af makroprudentielle politiske foranstaltninger eller andre opgaver med hensyn til finansiel stabilitet, på en effektiv måde for så vidt angår filialer i et værtsland af kreditinstitutter, der har deres hovedkontor i en anden medlemsstat eller i et tredjeland. Udvekslingen af oplysninger bør ske efter modtagelse af en begrundet anmodning om oplysninger vedrørende sådanne filialer — under hensyn til retningslinjer udstedt af EBA i henhold til underhenstilling C, nr. 1) — indgivet af en relevant myndighed i værtslandet, der har til opgave at vedtage og/eller aktivere makroprudentielle politiske foranstaltninger eller andre opgaver med hensyn til finansiel stabilitet. De oplysninger, der skal udveksles, bør stå i et rimeligt forhold til filialernes relevans for den finansielle stabilitet i værtslandet.
- 2) opretter aftalememoranda eller andre former for frivillige ordninger for samarbejde og udveksling af oplysninger mellem hinanden — eller med en relevant myndighed i et tredjeland — om filialer i værtslandet af kreditinstitutter, der har deres hovedkontor i en anden medlemsstat eller i et tredjeland, hvis det anses for nødvendigt og hensigtsmæssigt af alle de involverede parter for at lette udvekslingen af oplysninger.

Henstilling B — Ændringer af Unionens retlige ramme

Det anbefales, at EU-Kommissionen:

- 1) vurderer, om der findes hindringer i EU-lovgivningen, som forhindrer de myndigheder, der har til opgave at vedtage og/eller aktivere makroprudentielle politiske foranstaltninger eller andre opgaver med hensyn til finansiel stabilitet, i at have eller indhente de nødvendige oplysninger om filialer til at udøve disse funktioner eller udføre disse opgaver
- 2) foreslår, at EU-lovgivningen ændres med henblik på at fjerne sådanne hindringer, hvis Europa-Kommissionen som følge af sin vurdering konkluderer, at sådanne hindringer findes.

Henstilling C — retningslinjer for og overvågningen af udvekslingen af oplysninger

Det anbefales, at Den Europæiske Banktilsynsmyndighed:

- 1) udsteder retningslinjer i overensstemmelse med henstilling A om udveksling af oplysninger mellem de relevante myndigheder vedrørende filialer af kreditinstitutter, der har deres hovedkontor i en anden medlemsstat, som bør omfatte en liste over oplysninger, der som minimum skal udveksles i det omfang, det er nødvendigt, og inden for rammerne af gældende EU-lovgivning og national lovgivning. Listen bør som minimum indeholde oplysninger fra hver af følgende kategorier

på filialniveau:

- a) aktiver og eksponeringer, med opdelinger
- b) opdelinger af aktiver vedrørende låntagerbaserede foranstaltninger
- c) passiver med opdelinger
- d) eksponeringer inden for den finansielle sektor
- e) oplysninger, der er nødvendige for at identificere andre systemisk vigtige institutter (O-SIF'er)

på moderkoncern-/moderinstitutniveau

- f) kapitalgrundlag og gearing
 - g) finansiering og likviditet
 - h) relevante oplysninger om filialer såsom forretningsstrategi og visse elementer af genopretningsplaner for kreditinstitutter og tilsynsmæssige vurderinger, der er relevante
- 2) regelmæssigt, i samarbejde med ESRB, overvåger effektiviteten af udvekslingen af oplysninger mellem de relevante myndigheder vedrørende filialer af kreditinstitutter, der har deres hovedkontor i en anden medlemsstat eller i et tredjeland.

AFSNIT 2

GENNEMFØRELSE

1. Definitioner

I denne henstilling gælder følgende definitioner:

- a) »filial«: en afdeling, som udgør en retligt afhængig del af et kreditinstitut, og som direkte foretager alle eller nogle af de transaktioner, der er forbundet med virksomheden som kreditinstitut
- b) »kreditinstitut«: et kreditinstitut som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i forordning (EU) nr. 575/2013
- c) »filial, der er relevant for finansiel stabilitet«: en filial i et værtsland for et kreditinstitut, der har sit hovedkontor i en anden medlemsstat eller i et tredjeland, og som opfylder et af de følgende kriterier:
 - i) den kompetente myndighed i værtslandet har fastslået, at filialen er udpeget som signifikant i henhold til artikel 51 i direktiv 2013/36/EU
 - ii) den kompetente eller udpegede myndighed i værtslandet har fastslået, at filialen opfylder de kriterier, der er omhandlet i artikel 131, stk. 3, i direktiv 2013/36/EU, til identifikation af andre systemisk vigtige institutter (O-SIF'er) i overensstemmelse med Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds retningslinje EBA/GL/2014/10 ⁽¹¹⁾.
 - iii) den nationale afviklingsmyndighed i værtslandet har fastslået, at filialen i værtslandet udbyder kritiske tjenesteydelser som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 35), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU ⁽¹²⁾
 - iv) filialen har en markedsandel på over 2 % af en eller flere af de kategorier af eksponeringer, der er fastsat i artikel 133, stk. 5, litra a) og b), i direktiv 2013/36/EU ⁽¹³⁾.
- d) »værtsland«: værtsland som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 44), i forordning (EU) nr. 575/2013
- e) »hjemland«: hjemland som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 43), i forordning (EU) nr. 575/2013
- f) »kompetent myndighed«: en offentlig myndighed eller et offentligt organ, som er officielt anerkendt i henhold til national lovgivning, og som i henhold til national lovgivning er bemyndiget til at føre tilsyn med kreditinstitutter som led i tilsynsordningen i den pågældende medlemsstat, og ECB i henhold til artikel 9, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1024/2013
- g) »aftalememorandum«: en frivillig ordning, der fastsætter, hvordan de relevante myndigheder har til hensigt at samarbejde med hinanden, og som præciserer detaljerne om de data og oplysninger, der skal udveksles, i overensstemmelse med gældende love og bestemmelser
- h) »relevant myndighed«:
 - 1) en myndighed, der har til opgave at vedtage og/eller aktivere makroprudentielle politiske foranstaltninger eller andre opgaver med hensyn til finansiel stabilitet såsom opgaver vedrørende understøttende analyser, herunder, men ikke begrænset til, følgende:
 - i) en udpeget myndighed i henhold til afsnit VII, kapitel 4, i direktiv 2013/36/EU eller artikel 458, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013
 - ii) ECB i henhold til artikel 9, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1024/2013.
 - iii) en makroprudentiel myndighed med de mål, ordninger, opgaver, beføjelser, instrumenter, ansvarlighedskrav og andre karakteristika, som er fastsat i henstilling ESRB/2011/3
 - 2) en kompetent myndighed.

⁽¹¹⁾ Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds retningslinje af 16. december 2014 om kriterierne for fastlæggelse af betingelserne for anvendelse af artikel 131, stk. 3, i direktiv 2013/36/EU (CRD) i forbindelse med vurderingen af andre systemisk vigtige institutter (O-SIF'er) (EBA/GL/2014/10).

⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

⁽¹³⁾ Som ændret ved direktiv (EU) 2019/878.

2. Kriterier for gennemførelse

1. Følgende kriterier gælder for gennemførelsen af denne henstilling:

- a) der bør tages behørigt hensyn til nødvendighedsprincippet og proportionalitetsprincippet henset til målet og indholdet af hver enkelt henstilling
- b) de specifikke overholdelseskriterier, der er fastsat i bilaget hvad angår hver enkelt henstilling, bør opfyldes.

2. Adressaterne anmodes om at aflægge rapport til ESRB og Rådet om de foranstaltninger, som de har gennemført på baggrund af denne henstilling, eller i givet fald at begrunde undladelsen af at gennemføre foranstaltninger. Rapporterne bør som minimum indeholde:

- a) oplysninger om indhold og tidsfrister for de trufne foranstaltninger
- b) en vurdering af de trufne foranstaltningers funktion under hensyntagen til målene med denne henstilling
- c) en detaljeret begrundelse for undladelsen af at gennemføre foranstaltninger eller at fravige denne henstilling, herunder eventuelle forsinkelser.

3. Tidsfrister for opfølgning

Adressaterne anmodes om at aflægge rapport til ESRB og til Rådet om de foranstaltninger, som de har gennemført på baggrund af denne henstilling, eller i givet fald at begrunde undladelsen af at gennemføre foranstaltninger under iagttagelse af følgende tidsplaner:

1. *Henstilling A*

- a) Senest den 31. december 2020 anmodes de relevante myndigheder om at forelægge ESRB og Rådet en foreløbig rapport om gennemførelsen af henstilling A.
- b) Senest den 31. december 2024 anmodes de relevante myndigheder om at forelægge ESRB og Rådet en endelig rapport om gennemførelsen af henstilling A under hensyn til eventuelle ændringer af den nationale lovgivning og EU-lovgivningen og til EBA's retningslinje.

2. *Henstilling B*

Kommissionen anmodes om senest den 31. december 2022 at forelægge ESRB og Rådet en rapport om gennemførelsen af henstilling B.

3. *Henstilling C*

EBA anmodes om senest den 31. december 2023 at forelægge ESRB og Rådet en rapport om gennemførelsen af henstilling C.

4. Overvågning og vurdering

1. ESRB's sekretariat:

- a) bistår adressaterne ved at fremme en koordineret rapportering, udarbejde relevante skemaer og, om nødvendigt, ved at give en detaljeret beskrivelse af procedurerne og tidsfristerne for opfølgning
- b) kontrollerer adressaternes opfølgning, bistår dem på anmodning og aflægger rapport om opfølgningen til Det Almindelige Råd via Styringskomitéen.

2. Det Almindelige Råd vurderer de foranstaltninger og begrundelser, som adressaterne har rapporteret, og træffer, i givet fald, afgørelse med hensyn til, om denne henstilling ikke er blevet fulgt, og om en adressat ikke har givet en tilfredsstillende begrundelse for at have undladt at gennemføre foranstaltninger.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 26. september 2019.

Leder af ESRB's sekretariat, på vegne
af ESRB's Almindelige Råd
Francesco MAZZAFERRO

BILAG

OVERHOLDELSKRITEIER FOR HENSTILLINGERNE

Henstilling A — Samarbejde og udveksling af oplysninger i det omfang, det er nødvendigt

For henstilling A gælder følgende overholdelseskriterier.

Delhenstilling A, stk. 1 — Effektivitet og proportionalitet i forbindelse med udvekslingen af oplysninger

1. De relevante myndigheder bør, efter en begrundet anmodning fra en myndighed, der har til opgave at vedtage og/eller aktivere makroprudentielle politiske foranstaltninger eller andre opgaver med hensyn til finansiell stabilitet, som minimum indsamle og udveksle følgende kategorier af oplysninger, alt efter omstændighederne: De oplysninger, der er omhandlet i litra a)-e) i delhenstilling C, stk. 1, vedrørende alle filialer, og desuden de oplysninger, der er omhandlet i litra f)-h) i delhenstilling C, stk. 1, vedrørende de filialer, der er relevante for den finansielle stabilitet.
2. De relevante myndigheder bør rapportere eventuelle problemer i forbindelse med udvekslingen af oplysninger til ESRB og EBA.
3. Når EBA offentliggør en retningslinje i overensstemmelse med henstilling C, stk. 1, bør de relevante myndigheder som minimum udveksle de oplysninger, der er omhandlet i den pågældende retningslinje, efter en begrundet anmodning fra en myndighed, der har til opgave at vedtage og/eller aktivere makroprudentielle politiske foranstaltninger eller andre opgaver med hensyn til finansiell stabilitet.
4. Følgende vejledende principper skal overholdes i forbindelse med udvekslingen af oplysninger:
 - a) udvekslingen af oplysninger bør baseres på en begrundet anmodning fra en myndighed, der har til opgave at vedtage og/eller aktivere makroprudentielle politiske foranstaltninger eller andre opgaver med hensyn til finansiell stabilitet i værtslandet, og de ønskede oplysninger bør være nødvendige for udførelsen af de pågældende opgaver under hensyn til nødvendighedsprincippet
 - b) de oplysninger, der skal udveksles, bør stå i et rimeligt forhold til filialernes relevans for den finansielle stabilitet i den medlemsstat, der anmoder om oplysningerne
 - c) de myndigheder, der har til opgave at vedtage og/eller aktivere makroprudentielle politiske foranstaltninger eller andre opgaver med hensyn til finansiell stabilitet, bør tage hensyn til de tilgængelige oplysninger, inden de anmoder om oplysninger fra andre relevante myndigheder
 - d) de relevante myndigheder bør fremsende de ønskede oplysninger uden ugrundet ophold
 - e) de relevante myndigheder bør inden for grænserne af den gældende retlige ramme anvende deres beføjelser til at indsamle de ønskede oplysninger, hvis de ikke er umiddelbart tilgængelige for de relevante myndigheder
 - f) de relevante myndigheder bør anvende eksisterende indberetningsskemaer, når det er muligt
 - g) de relevante myndigheder bør overføre data i brugervenlige formater, der muliggør yderligere automatisk behandling af dataene
 - h) de relevante myndigheder bør træffe foranstaltninger til at muliggøre fortrolig videregivelse af oplysninger, hvis det er påkrævet
 - i) den modtagende myndighed bør sikre mindst samme grad af fortrolighed for oplysningerne, som den, der anvendes af den myndighed, der fremsender oplysningerne.
5. Passivitet fra de myndigheder, der har til opgave at vedtage og/eller aktivere makroprudentielle politiske foranstaltninger eller andre opgaver med hensyn til finansiell stabilitet i værtslande, anses som tilstrækkeligt begrundet, hvis der er bevis for, at der ikke er nogen filialer af betydning for den finansielle stabilitet i deres medlemsstat, eller hvis myndighederne erklærer, at de har alle de oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af deres opgaver. Passivitet fra de relevante myndigheder anses som tilstrækkeligt begrundet, hvis de ikke har modtaget en begrundet anmodning om oplysninger fra et relevant værtsland, der har til opgave at vedtage og/eller aktivere makroprudentielle politiske foranstaltninger eller andre opgaver med hensyn til finansiell stabilitet.

Delhenstilling A, stk. 2 — Mekanismer for samarbejde og udveksling af oplysninger

1. De relevante myndigheder bør sikre, at eventuelle frivillige ordninger såsom aftalememoranda blandt andet fastsætter et generelt princip om gensidig udveksling af oplysninger i overensstemmelse med principperne for samarbejde mellem de relevante myndigheder og standarderne for udveksling af oplysninger efter anmodning, som er fastsat i delhenstilling A, stk. 1.
2. De relevante myndigheder anses for at overholde delhenstilling A, stk. 2, hvis de fremlægger dokumentation for sådanne frivillige ordninger eller erklærer, at de har beføjelse til frit at udveksle oplysninger i henhold til delhenstilling A, stk. 1, uden at indføre sådanne frivillige ordninger.
3. Passivitet fra de relevante myndigheders side anses som tilstrækkeligt begrundet, hvis der er dokumentation for, at der ikke er nogen filialer, der er relevante for den finansielle stabilitet i deres medlemsstat, eller hvis de myndigheder, der har til opgave at vedtage og/eller aktivere makroprudentielle politiske foranstaltninger eller andre opgaver med hensyn til finansiell stabilitet, erklærer, at de har alle de oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af deres opgaver, eller at der ikke er indgivet eller modtaget en begrundet anmodning om oplysninger.

Henstilling B — Ændringer af Unionens retlige ramme

For Henstilling B gælder følgende overholdelseskriterier.

EU-Kommissionen bør vurdere, om det er nødvendigt at ændre EU-lovgivningen for at sikre, at de myndigheder, der har til opgave at vedtage og/eller aktivere makroprudentielle politiske foranstaltninger eller andre opgaver med hensyn til finansiell stabilitet, har de nødvendige oplysninger til at kunne udføre deres opgaver, således at som minimum:

1. oplysninger om de kategorier, der er anført i delhenstilling C, stk. 1, og som skal udvikles af EBA, kan indsamles regelmæssigt efter begrundet anmodning fra en myndighed, der har til opgave at vedtage og/eller aktivere makroprudentielle politiske foranstaltninger eller andre opgaver med hensyn til finansiell stabilitet
2. yderligere oplysninger kan indsamles på grundlag af en ad hoc begrundet anmodning fra de myndigheder, der har til opgave at vedtage og/eller aktivere makroprudentielle politiske foranstaltninger eller andre opgaver med hensyn til finansiell stabilitet
3. indsamlingen og/eller udvekslingen af oplysninger i overensstemmelse med henstilling A samt oplysninger, der ikke er tilgængelige for de relevante myndigheder, er mulig, navnlig med hensyn til artikel 40, 47 og 56 i direktiv 2013/36/EU samt artikel 84 i direktiv 2014/59/EU, særligt hvad angår udvekslingen af oplysninger om visse elementer af genopretningsplaner ⁽¹⁾
4. definitionen af en signifikant filial med henblik på artikel 51 i direktiv 2013/36/EU tager passende hensyn til overvejelser om finansiell stabilitet i værtslandet
5. det er klart, at de myndigheder, der har til opgave at vedtage og/eller aktivere makroprudentielle politiske foranstaltninger eller opgaver med hensyn til finansiell stabilitet, kan deltage i tilsynskollegierne som observatører under hensyn til artikel 51 og 116 i direktiv 2013/36/EU.

EU-Kommissionen bør også overveje at inkorporere de oplysninger, der fremgår af den liste, som EBA skal udarbejde i henhold til delhenstilling C, stk. 1, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/98, Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/99 ⁽²⁾ og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014 ⁽³⁾ for at sikre, at de kompetente myndigheder har adgang til de samme oplysninger som de myndigheder, der har til opgave at vedtage og/eller aktivere makroprudentielle politiske foranstaltninger eller andre opgaver med hensyn til finansiell stabilitet.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/99 af 16. oktober 2015 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for så vidt angår fastlæggelse af tilsynskollegiernes virkemåde i praksis, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU (EUT L 21 af 28.1.2016, s. 21).

⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014 af 16. april 2014 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for institutters indberetning med henblik på tilsyn i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 (EUT L 191 af 28.6.2014, s. 1).

Henstilling C — retningslinjer for og overvågningen af udvekslingen af oplysninger

For Henstilling C gælder følgende overholdelseskriterier.

Delhenstilling C, stk. 1 — Retningslinjer for udveksling af oplysninger

Den retningslinje for udveksling af oplysninger, som EBA skal udstede, bør omfatte, men ikke være begrænset til:

- a) en skabelon til aftalememorandum, der kan anvendes af de parter, der er involveret i udveksling af oplysninger, og som kan rumme yderligere tilpasninger, som disse parter finder nødvendige
- b) yderligere principper for effektiv udveksling af oplysninger
- c) indberetningsformater og modeller for udveksling af oplysninger
- d) præcisering af det minimum af oplysninger, der er fastsat i delhenstilling C, stk. 1, herunder en liste over de elementer, der skal udveksles, efter en begrundet anmodning for alle filialer, og en liste over de elementer, der skal udveksles efter en begrundet anmodning for filialer, der er relevante for den finansielle stabilitet.

Delhenstilling C, stk. 2 — Overvågning af effektiviteten af udvekslingen af oplysninger

1. EBA bør i samarbejde med ESRB overvåge effektiviteten af udvekslingen af oplysninger mellem de relevante myndigheder på grundlag af oplysninger fra disse myndigheder.
 2. På grundlag af de oplysninger, der er modtaget fra de relevante myndigheder i henhold til det overholdelseskriterium, der er relevant for delhenstilling A, stk. 2, og de oplysninger, der modtages fra ESRB, bør EBA regelmæssigt, og mindst en gang om året, aflægge rapport til ESRB om effektiviteten af udvekslingen af oplysninger mellem de relevante myndigheder, herunder antallet af anmodninger om oplysninger og svartider, og om aftalememoranda, der er indgået.
-